

Ved fremsættelsen begrundede *justitsministeren* den nye regel med følgende bemærkning:

„Der kan her være grund til at stille domstolene noget friere ved bevisbedømmelsen, og dette gælder særlig i en ganske bestemt situation, som ikke så sjældent kommer frem til afgørelse. Jeg tænker her på de tilfælde, hvor moderen har haft samleje med en anden end ægtemanden, og hvor hendes ægteskab er blevet opløst måske netop på grund af dette forhold. Derefter har hun indgået ægteskab med den mand, som hun har stået i forhold til under ægteskabet, og som højst sandsynligt er barnets fader. I disse tilfælde vil som oftest alle interesserede parter være bedst tjent med, at barnet anses som barn af moderens nye ægtefælle — det bliver jo under alle omstændigheder ægtebarn. Den gældende lov giver imidlertid ikke tilstrækkelig hjemmel til at slække på beviskravene i denne situation. Dette er derimod tilfældet i den foreslåede formulering.“

Endvidere fastsættes ved lovens § 5, stk. 2 og 3, bestemte *frister for ægtemandens anlæg af sag* til anfægtelse af faderskabet. Bestemmelsen er sålydende:

„Sagen skal af ægtemanden anlægges inden 1 år efter, at han er kommet til kundskab om de omstændigheder, der antages at kunne begrunde en fralæggelse af faderskabet, og senest inden 5 år efter barnets fødsel.

Under de i retsplejelovens § 456 r, stk. 4, angivne betingelser kan landsretten dog tillade, at sag anlægges efter udløbet af de i stk. 2 nævnte frister.“

Genoptagelse af sager om faderskab til børn uden for ægteskab falder ind under de tilsvarende regler i § 456 r i det samtidig gennemførte nye kapitel 42 a i retsplejeloven.

Efter de tidligere regler, der ikke indeholdt nogen tidsbegrænsning for rejsning af sag, er der forekommet tilfælde, hvor et barn, der i mere end 10 år har været betragtet som ægtebarn, er blevet frakendt denne stilling under en af ægtemanden anlagt sag. Selv om en ægtemand har en rimelig interesse i at kunne fralægge sig faderskabet til de børn, som han faktisk ikke er fader til, må det forekomme stødende, at denne adgang skal bestå uden nogen tidsmæssig begrænsning, og dette er baggrunden for de nye regler, der hilstes med tilfredshed fra alle partiers side under lovforslagets behandling i folketinget.

Det skal desuden nævnes, at der efter lovens § 14, stk. 3, fremtidig kan pålægges bidrag til *barnets undervisning eller*